

מת (באר שבע) 17577-07-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' מנאד אבו עסא

מ"ת (באר-שבע) 17577-07-25 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' מנאד אבו עסאשלום באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 17577-07-25
מדינת ישראל - תביעות נגב

נ ג ד

מנאד אבו עסא

ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.11.2025]

לפני כבוד השופט ערן צברי

החלטה

עיקרי עובדות כתב האישום

כנגד המשיב הוגש כתב אישום, אשר בתמצית רבה, מייחס לו כי קשר קשר עם אחרים לפרוץ למפעל "תנובות השדה" בבאר שבע ולגנוב ממנו כמות גבולה של בוטנים, וזאת במהלך המלחמה שהתנהלה מול איראן, כאשר נוסף למצב המלחמה ששרר בארץ בשל מלחמת "חרבות ברזל", התנהל מצב חירום מוגבר שכלל סגירה של המשק. כחלק מהקשר בתאריך 13/06/2025, בשעות הערב הגיעו הנאשם והאחרים לאיזור המפעל, החלו בפעולות הכנה שכללו ריסוס מצלמות ושבירת חלק מהן, איתור הסחורה, שירת אחד משערי המפעל, כאשר הנאשם נסע בסמוך למפעל כדי להתריע מפני כוחות ביטחון וזאת עד לשעה 03:50 לערך. הנאשם נהג ברכבו כשלוחיות הרישוי של הרכב שונו.

למחרת סמוך לשעה 21:45, הגיעו הנאשם והאחרים, פרצו למפעל, גזרו שרשראות של שער הכניסה, עקרו שערי ברזל נוספים, שברו קירות איסכורית ועוד. לאחר מכן ולאורך כל שעות הלילה, גנבו הנאשם והאחרים 4 מכולות המכילות 104 טון בוטנים בשווי מוערך של כ-2.215 מלש"ח, וזאת לאחר שהמכולות הועמסו על משאית. עוד מתואר כי כל מהלך הגניבה, הנאשם היה בקשר טלפוני עם שותפיו, נתן להם הוראות לביצוע ושמר על האזור סטרילי. הרכוש הגנוב הועבר בסמוך לבית הנאשם בתל שבע, ובהמשך נתפסו 55 טון מהבוטנים הגנובים, מתוכם 20 טון יצאו מכלל שימוש. בנוסף, נגרם למפעל נזק בסך 300,000 ש"ח למלגזות, דלתות, שערים ומצלמות אבטחה. עילת המעצר ועברו של המשיב

בהמשך לטענות הצדדים בהתייחס לקיומן של ראיות לכאורה, קבע כב' השופט אמיר דורון כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש לשלב זה ומעבר לכך. כמו כן התייחס לעילת המעצר קבע את הדברים הבאים, אליהם אני שותף :
"אין חולק, כי בנסיבות דנן, נוכח עברו הפלילי של המשיב, בשל העבירות המיוחסות לו, קיימת עילת מעצר מובהקת של מסוכנות לשלום הציבור, ופגיעה ברכושו.

וברי, כי מדובר בעבירות רכוש מתוחכמות במיוחד, שבוצעו בהתארגנות מקדימה ומורכבת. העובדה שהעבירות הנטענות בכתב האישום, בוצעו בצוותא חדא עם קובץ אנשים שהגיעו במיוחד למטרה זו, מלמדות כי אין המדובר בעבירת רכוש רגילה, אלא דווקא כזו שיש לצידה עילת מעצר מובהקת וברורה. ביצוע עבירות אלו, דווקא במועד המערכה, מלמד בצורה ישירה כי המשיב, יחד עם האחרים, מהווים סיכון ברור וממוקד לשלום הציבור ורכושו. מדובר בניצול ציני של מצב בטחוני, מקום בו רשויות האכיפה, יחד עם כלל גורמי הביטחון עסוקים במתן מענה בטחוני ושמירה על חיי האזרחים. ניצול מצב זה, והקושי האינהרנטי לבצע פעולות אכיפה במועד האמור, מלמדים על תעוזה חסרת מורא מן החוק.

משכך, יש לקבוע שקיימת עילת מעצר ברורה של מסוכנות.
(החלטה מתאריך 14/09/2025 עמ' 25)

יחד עם זאת, ולאור מצוות המחוקק לתואר אחר חלופה ראויה, הופנה עניינו של המשיב לקבלת תסקיר של שירות מבחן, אשר יתייחס גם לאפשרות כי המשך המעצר יהא באיזוק אלקטרוני.
לאמור מעלה, מצאתי לנכון להוסיף, כי מעבר לתחכום, להתארגנות ולניצול הציני, יש במעשים משום אלמנטים אלימים, של עקירת שערים, קריעת שרשראות, ושמירה על פרמטר סטרילי לצורך ביצוע העבירות.
עוד מצאתי לנכון להדגיש, כי המעשים מעידים על חוסר מורא בוטה, שעה שמדובר בגניבת 4 מכולות, שימוש במשאית לצורך השינוע, וגניבה בהיקף לא פחות ממדהים - שווי, משקל, והיקף פיזי.
כפי שכבר הובא מעלה, לחובת המשיב עבר פלילי הכולל שבע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש רבות, קשר לפשע, הפרת הוראה חוקית ועוד. הרשעתו האחרונה של המשיב הינה מחודש יוני 2024 בגינה ריצה מאסר בעבודות שירות.

עוד עומד כנגדו כתב אישום בעבירות של קשר לפשע, התפרצות וגניבה למחסם אופניים באזור התעשייה הרטוב, כאשר העבירות בוצעו בחבורה, כללו תכנון משמעותי וכיוצ"ב (ת"פ 55713-08-24). מוכר לי היטב. אכן נקבע בעניינו של המשיב שם, קיימת חולשה ראייתית וכי הראיות הנסיבותיות מסבכות אותו אך הן אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, והוא שוחרר בתנאים מגבילים רכים ביותר. יחד עם זאת יש לכך השלכה בדבר מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, שעה שהוא מבצע את העבירות כאשר כתב אישום אחר (דומה יש לומר) מתנהל כנגדו. ראו הדברים בעמ"ת 60558-08-25 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 7.9.2025) -

"לא ניתן להתעלם מכך שחלק מן העבירות המיוחסות לעורר בוצעו, על-פי המיוחס, בה בשעה שהתנהל לגביו הליך פלילי, במסגרתו הודה בביצוע עבירה דומה; מובן, כי לעובדה זו חשיבות רבה לעניין מעצרו. (ראו גם עמ"ת 36997-09-25 אורן קובי נ' מדינת ישראל (נבו 8.10.2025)).

מצאתי לנכון להפנות גם לגזר דינו האחרון של המשיב. גם שם יוחסה לו עבירה של סיוע להתפרצות ולגניבה למחסן באיזור התעשייה באשדוד, וגניבת 177 טלוויזיות אשר הועמסו על משאית גנובה, וכאשר מעשה הגניבה כלל העברת הרכוש הגנוב למשאית אחרת בהמשך האירוע, כאשר שווי הגניבה היה ₪ 214,400 לערך.

אמנם גזר הדין שם מקל מאוד, אך הדבר נבע מקשיים ראייתיים משמעותיים. יחד עם זאת, העובדות בהן הודה, מייצרות קו דמיון משמעותי בין העבירות שם, לבין האירוע הנוכחי, כאשר יש לומר כי הדברים גם דומים לתיק בגינו הוא עומד במקביל לדין.

כל אלה, תומכים בטיעון כי המשיב בעל מאפיינים עברייניים, והתנהלותו, גם בשנים האחרונות, מלמדת על הסתבכויות חוזרות ונשנות באירועי התפרצות וגניבה. מכאן יש לומר כי המשיב הוא בבחינת שור נגח, ויש לנקוט משנה זהירות בעניינו.

עיקר תסקירי שירות המבחן

שירות המבחן בתסקירו התייחס לעיקר קורות חייו של המשיב, לכך שהוא בן 45, נשוי לשתי נשים ואב ל-12 ילדים משלוש נשים; אחת מבנות זוגו הנוכחית בהריון; התגורר לסירוגין בתל שבע ועבד מספר שבועות בחנות לחומרי בניין; סיים 7 שנות לימוד ועזב את הלימודים בגיל צעיר עקב מצוקה כלכלית וצורך לסייע בפרנסת המשפחה; התקשה להשתלב בתעסוקה יציבה בשל היעדר מקצוע ומצב בריאותי (הושתלה לו פלטינה ברגל בצעירותו); אביו נפטר לפני כ-20 שנה ואמו לפני כשלוש שנים, והוא מתקשה להתמודד עם אובדנה; משפחת מוצאו התמודדה עם מצוקה כלכלית קשה; ייחס את מעורבותו בפלילים בעבר למצוקה כלכלית וחברות שולית החל משנות ה-20 לחייו; עובר למעצרו הנוכחי, סיים לרצות עונש עבודות שירות בגין עבירות רכוש, וטען שהיה נתון במצוקה כלכלית קשה; מסתגל באופן מותאם למעצר; מתמודד עם בעיית דום נשימה בשינה, ומביע רצון להשתלב בחינוך ובקבוצת אבהות. ההתרשמות ממנו היא כאדם בעל יכולות ורבוליות תקינות, המביע רצון לנהל אורח חיים תקין ושומר חוק; במשך כ-10 שנים ועד להרשעתו האחרונה ב-2024, לא הורשע בפלילים; ההתרשמות היא כי הוא גדל בעזובה פיסית ורגשית ובמצוקה כלכלית משמעותית, ניהל אורח חיים שולי ועברייני מהבגרות המוקדמת ולא השתלב בתעסוקה יציבה; מתקשה להפעיל שיקול דעת במצבי מצוקה ומשבר, ועלול לפעול באופן פורץ גבולות ועובר חוק לשם רווח כלכלי מידי; כמו כן, התרשמו מקיום קשרים שוליים וקושי לערוך התבוננות עצמית ביקורתית; לכן מצאו כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחומים המיוחסים לו.

החלופה המוצעת בבית אחיו בגדרה, נבחנה על ידי שירות המבחן. להתרשמותם, מלבד סאלם וסלאמה (אחיו ואחיינו) יוכלו לשמש מפקחים מתאימים, אך האחרים - עיד לא מכיר את עברו הפלילי ולא מעורה בחייו; ונוסף לכך הוא בן 85 ומתמודד עם בעיות לבביות, עמר התקשה להרחיב אודות חייו היומיומיים וכן לא היה מודע לעבר הפלילי של המשיב; אברהים מסר מידע מגמתי וטשטש את עברו הפלילי של המשיב וטען כי סובל מבעיות זיכרון; ואמיר לא מודע לקשריו החברתיים או לעברו הפלילי של המשיב למרות שהוא חברו מזה מספר שנים - אלה נמצאו כלא מתאימים למלאכת הפיקוח.

גם לאחר שהתקבל תסקיר משלים, נמצא כי לא מדובר בחלופה ההולמת את מידת הסיכון הנשקפת מהמשיב, גם לא כאשר אליה יצורף איזוק אלקטרוני. על כן לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת, ואף לא להורות על המשך מעצר באיזוק אלקטרוני.

טיעוני הצדדים

באת כח המשיב הפנתה לשינוי בהתייחסות שירות המבחן ביחס לערב סאלם, ולכך שהוא נמצא כמתאים למלאכת הפיקוח; הפנתה להלכה לפיה אין צורך שהערבים יהיו מעורים באופן עמוק בחיי המשיב, אלא שיהיו מסוגלים להציב גבולות וליצור קשר עם המשטרה במקרה של הפרה; השילוב עם איזוק אלקטרוני ופיקוח אנושי טוב, נחשבת לחלופה הולמת ומצמצמת סיכון באופן משמעותי; ממילא מדובר בניהול סיכונים ולא מחלופה נטולת כל פגם; חלפו כחמישה חודשים ממועד הגשת כתב האישום, טרם התקבלה תעודת חיסיון, ועל כן יש בחלוף הזמן כדי לתמוך בהוראה על מעצר באיזוק; אמנם לחובתו הרשעה אחרונה משנת 2024 בגין עבירה משנת 2023 (סיוע לגניבה), אך לפניה ישנן כמעט 11 שנים ללא הרשעות (הרשעה קודמת משנת 2013 בגין עבירה משנת 2012); עניין זה תומך באפשרות לסמוך על המשיב ולא לקבוע כי מדובר בעבר מכביד; קצינת המבחן התרשמה מהמשיב כאדם בעל יכולות ורבליות ורצון לנהל אורח חיים תקין, וציינה כי דפוסי התנהגותו נובעים מעזובה רגשית וכלכלית ולא מדפוס עברייני מושרש; לא נקבע בתסקיר כי ישנה מסוכנות גבוהה באופן שמחייב מעצר עד תום ההליכים; באשר להליך הקודם, נקבע על ידי מותב זה כי אין ראיות לכאורה כנגד המשיב; זאת ועוד, בתיק האחר, נאשמים אחרים (בפרט נאשמים 2 - 4) שוחררו באיזוק בהסכמת המאשימה למרות שיוחסו להם עבירות נוספות חמורות יותר של נהיגה בפזיזות ורשלנות; לכן, בשילוב עם ערבים נוספים, ניתן להורות על המשך מעצר באיזוק.

באת כח המבקשת סברה כי המקרה המיוחס למשיב חמור, וכי אין חלופה מתאימה למשיב במקרה זה; שירות המבחן התרשם שהמשיב ניהל אורח חיים עברייני משנות חייו המוקדמות, דבר המעיד על דפוסים עבריינים עמוקים; למשיב שבע הרשעות קודמות, מתוכן שש בעבירות רכוש; הוא "רצידי וויסט רכוש" (חוזר לסורו); שירות המבחן התרשם כי במצבי מצוקה ומשבר, המשיב מתקשה להפעיל שיקול דעת ועלול לפעול באופן פורץ גבולות להשגת רווח מיידי; הוא מקיים קשרים שוליים; קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית; בית המשפט קבע קיומה של עילת מעצר מסוג מסוכנות ברורה ומובהקת, שניתן לאיין רק באמצעות חלופה הרמטית; עוד סברה כי הערבים שהוצעו לא מתאימים כלל; העבירה הנוכחית מלמדת על תחכום, תכנון, היערכות מוקדמת והבאת ציוד רלוונטי, דבר המחזק את המסוכנות; את העבירות הוא ביצע שעה שתלוי ועומד נגדו כתב אישום בעבירת התפרצות, כך שקיומו של הליך אחר לא הרתיעו מביצוע העבירות; חלק מהערבים שנבחנו נמצאו ללא יכולת כלכלית, ולכן לא ניתן יהיה להיפרע מהם במקרה של הפרה; שירות המבחן קבע כי החלופה המוצעת, במתכונתה הנוכחית, אינה יכולה לתת מענה לסיכון במקרה זה; אין נימוקים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהאמור בתסקיר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.
כפי שהובא מעלה, המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר מובהקת, המורכבת לא רק מהיותה עבירת רכוש הכרוכה בתחכום, תכנון, תעוזה וכיוצ"ב (בש"פ 45/10 פאדי מסארוה נ' מדינת ישראל (נבו) 8.1.2010), בש"פ 14/24 מדינת ישראל נ' איינעלם אנדרגצ'או (נבו) 7.1.2024, בש"פ 1320/18 נאדיר מסעוד נ' מדינת ישראל (נבו) 21.2.2018).
המסוכנות אף טמונה בעוצמת האירוע, הבוטות שלו, היקף הרכוש - הן מבחינת השווי ולא פחות חשוב מכך שמדובר בגניבת 4 מכולות במשקל של 104 טון - השיטתיות, הפעולות המקדימות וכיוצ"ב.
המעשים נעשו תוך הפעלת אלימות ממשית, בחבורה, תוך ניצול המצב הבטחוני החרגי, ואך במהלך שני ערבים. לכל אלה יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, אשר גם אם ההרשעה האחרונה משנת 2024 ולפניה היו 11 שנות שקט, הרי שאת העבירות הוא ביצע תוך כדי ההליך האחר, ולאחר שריצה מאסר בעבודות שירות בגין אירוע דומה באופיו.
דברים אלה משתלבים בדברי שירות המבחן, אשר לצד מציאת שני ערבים כמתאימים למלאכת הפיקוח, הרי שמצאו טעם לפגם ממשי במשיב עצמו - ולהתרשמותם הוא ניהל אורח חיים עברייני החל מחייו הצעירים, ובהתאם לכך מנהל קשרים עם גורמים שוליים.
השאלה אם ניתן לתת אמון במשיב, הינה שאלה אפריורית בבחינת אפשרות להורות על מעצר באיזוק או על שחרור המשיב בתנאים מגבילים (בש"פ 1903/18 רפאל מרואני נ' מדינת ישראל (נבו) 10.4.2018). ישנה בחינה שלובה של אפקטיביות החלופה, אל מול עוצמת הראיות ועוצמת עילת המעצר, כאשר בהתאם למידת העוצמה של שתי אלה, כך יש להתאים חלופה הרמטית יותר או פחות (עמ"ת 70596-12-24 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 16.1.2025), בש"פ 6722/15 תמיר ניג'ם נ' מדינת ישראל (נבו) 26.10.2015, בש"פ 5096/22 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 2.8.2022).
ההתרשמות האם ניתן לתת אמון במשיב, נלמדת הן מהדברים שפורטו בתסקירי שירות המבחן, ולא פחות חשוב מכך על סמך עברו הפלילי של המשיב (עמ"ת 54940-10-25 מדינת ישראל נ' מארק פויגל (נבו) 29.10.2025), רע"פ 58087-02-25 עבד אלרחמאן מחאג'נה נ' מדינת ישראל (נבו) 27.2.2025).
בעניינו של המשיב, ישנן סיבות מספיקות מדוע להורות על מעצרו עד לתום ההליכים, ועיקרן - התרשמות שירות המבחן כי גדל והתפתח בעזובה פיזית ורגשית ובמצוקה כלכלית משמעותית, מה שהוביל אותו לנהל אורח חיים שולי ועברייני החל משנות בגרותו המוקדמות; מתקשה להפעיל שיקול דעת במצבי מצוקה ומשבר ועלול לפעול באופן פורץ גבולות ועובר חוק לשם השגת רווח כלכלי מיידי; קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית בתחומי הרכוש המיוחסים לו; מקיים קשרים שוליים ומתקשה לערוך בחינה עצמית ביקורתית ביחס לדפוסיו הבעייתיים; קשייו לעמוד בגבולות חיצוניים ובגבולות החוק; עברו הפלילי הרלבנטי גם מהשנים האחרונות; ההליך המקביל התלוי ועומד כנגדו. כל זאת בשילוב עם התרשמות שירות המבחן כי החלופות המוצעות לא נותנות מענה למסוכנות זו, גם לא בצירוף איזוק אלקטרוני, ובנוסף נסיבות ביצוע העבירה המלמדות על תכנון מדוקדק, חלוקת תפקידים, היות המשיב בעל תפקיד מתכלל באירוע, ועוד כפי שפורט מעלה בהרחבה.
אני ער לכך שהסניגורית ביקשה להציג ערבים נוספים, אלא שנוכח כלל הנתונים שהיו פרוסים בפני, מצאתי כי אינני נכון לתת אמון במשיב עצמו.
משכך, ומשאין נימוקים כבדי משקל מדוע לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן (עמ"ת 36997-09-25 אורן קובי נ' מדינת ישראל (נבו) 8.10.2025), עמ"ת 52524-09-25 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 25.9.2025, בש"פ 6107/24 מדינת ישראל נ' אשר סטיב ברכה (נבו) 11.8.2024, בש"פ 5325/21 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו) 9.8.2021, בש"פ 4362/22 מדינת ישראל נ' פראס טוטח (נבו) 1.7.2022), אני מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.
פרוטוקול זה משמש צו מעצר.
זכות ערר כחוק.
לא בשולי הדברים, המבקשת תשלום ללא דיחוי המצאת תעודת החיסיון והחומרים הנלווים, בכדי שלא לעכב אפשרות התקדמות בהליך העיקרי.
ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ו, 30 נובמבר 2025, בנוכחות הצדדים.